

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudkyň JUDr. Evy Pechové a Mgr. Martiny Weissové a ve věci

žalobce

J. Š.

zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8

proti
žalovanému

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy
se sídlem Karmelitská 529/5, Praha 1

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném pod sp. zn. 23094/2019, o poskytnutí informace,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou ke zdejšímu soudu dne 17. 10. 2019 se žalobce domáhal, aby žalovaný rozhodl o jeho žádosti ze dne 28. 6. 2019. V žádosti žalobce po žalovaném požadoval informaci o tom, (1) kolik tabulkových míst měl žalovaný v roce 2018 a kolik jich bylo obsazeno; (2) pokud v průběhu roku 2018 docházelo ke změnám těchto čísel, pak žádal rovněž o poskytnutí

- informací o jejich změnách; (3) dále žádal o sdělení, jak bylo nebo bude naloženo s finančními prostředky, které žalovaný dostal na neobsazená systemizovaná místa pro rok 2018.
2. Žalobce v žalobě předně vysvětlil, že žádost byla z jeho strany podána za účelem výkonu veřejné kontroly. Měl totiž v úmyslu zjistit, co je pravdy na tom, že ministerstva zneužívají finanční prostředky na tzv. „černé duše“, tj. na neobsazená pracovní místa, na vyplácení vysokých odměn současným zaměstnancům.
 3. Žalobce v žalobě namítal, že žalovaný mu dopisem ze dne 11. 7. 2019 poskytl jen částečnou informaci, když mu odpověděl tak, že přepočtený počet služebních a pracovních míst žalovaného v roce 2018 činil 1011,15; obsazenost, tj. průměrný přepočtený počet zaměstnanců žalovaného ve stejném roce činil 890. Dále žalovaný v dopise uvedl, že uvedené počty nezohledňují systemizovaná místa obsazená zaměstnanci zařazenými mimo výkon služby bez zástupu (např. mateřská a rodičovská dovolená). Žalobce však namítal, že po žalovaném nepožadoval průměrné počty zaměstnanců, nýbrž počet skutečně zaměstnaných zaměstnanců a taktéž případné změny v těchto počtech a kdy ke změnám docházelo. Navíc použitý pojem jako „průměrný přepočtený počet zaměstnanců“ je velmi obecný a není z něj jasné, co žalovaný přepočítával, když dospěl k výše vypočteným sumám. Požádal proto žalovaného o zjednání nápravy ve věci, na což žalovaný reagoval jen v pořadí druhým dopisem ze dne 17. 7. 2019, v němž žalobci sdělil, že jeho žádost byla vyřízena s tím, že počet služebních a pracovních míst se v roce 2018 neměnil, jejich obsazenost podléhala standardní fluktuaci zaměstnanců.
 4. Žalobce výše uvedenou odpověď žalovaného považoval za nedostatečnou, když mu nebylo sděleno, kolik zaměstnanců měl žalovaný v roce 2018 a pokud docházelo ke změnám v jejich počtu tak, jaký byl počet zaměstnanců na konci každého měsíce. Nesouhlasil ani s obecným konstatováním žalovaného, že obsazenost pracovních míst podléhala standardní fluktuaci zaměstnanců. Ze slovního spojení standardní fluktuace totiž není vůbec zřejmé, k jakým změnám v počtu zaměstnanců docházelo. Uzavřel, že mu žalovaný poskytl jinou informaci, než požadoval.
 5. Upozornil, že před podáním žaloby vyčerpal zákonem požadovaný právní prostředek ochrany, a to stížnost dle § 16a zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění rozhodném (dále jen „informační zákon“), na kterou mu žalovaný odpověděl dopisem ze dne 17. 7. 2019.
 6. Žalobce proto navrhl soudu, aby žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. 23094/2019 ve lhůtě 15 dnů ode dne právní moci rozsudku.
 7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 5. 12. 2019 odmítl žalobu. Byl přesvědčen, že mezi účastníky není sporné, že žalobci byla podána řádná informace o počtu tabulkových a obsazených míst v roce 2018; tudíž sporným ve věci označil jen svou odpověď na žádost o informace týkající se uskutečněných změn v počtech zaměstnanců. Připustil, že žalobci dopisem ze dne 11. 7. 2019 nebylo explicitně zodpovězeno na dotaz o změně v počtu pracovních míst. Trval však na tom, že odpověď byla adekvátní s ohledem na obecnou formulaci žádosti a na věcnou stránku požadovaných informací.
 8. K žalobcově stížnosti konstatoval, že v ní žalobce požadoval informace, které překračovaly rámec žádosti. V této souvislosti poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2016, č. j. 9 As 124/2016-42, s tím, že žalovaný není oprávněn spekulovat o žadatelem preferované formě odpovědi ani ji dotvářet. Žalobce totiž v žádosti nepožadoval informaci o tom, kdy docházelo ke změnám v počtu a obsazení tabulkových míst v roce 2018. Pokud žalobce nebyl spokojen s reakcí žalovaného na stížnost, měl podat novou stížnost a nikoli žalobu pro

nečinnost (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2010, č. j. 7 Ans 5/2008-164).

9. Žalovaný vysvětlil, že k poskytnutí informací o tom, kolik měl žalovaný tabulkových míst v roce 2018 a kolik jich bylo obsazeno, využil údaje ze státního závěrečného účtu. Číslo 101, 15 představuje přepočtený počet služebních a pracovních míst a je stavem tabulkových služebních a pracovních míst k poslední systematizační změně žalovaného v roce 2018. Slovem „přepočtený“ byla zohledněna výše pracovní/služební doby jednotlivých tabulkových míst a jejich přepočet na dané období. Dále v rámci personálního, systematizačního i platového systému se zásadně pracuje s tzv. standardní jednotkou. Tato jednotka přináší jednotný a ucelený pohled na danou problematiku, zohledňuje zkrácenou pracovní/služební dobu jednotlivých služebních/pracovních míst. Je systematizován plný úvazek 40 hodin = 1; v případě zkrácené pracovní/služební doby na konkrétním místě např. 20 hodin = 0,5; do přepočtu se promítá i zřízení, příp. zrušení místa v průběhu roku takto: místo se 40 hodinovou pracovní/služební dobou od 1. 1. do 31. 12. = 1; místo se 40 hodinovou pracovní/služební dobou od 1. 7. do 31. 12. = 0,5 při přepočtu na celé měsíce.
10. Poté žalovaný ve vyjádření žalobci objasnil, že v dopise uvedené číslo 890, 26 znamená průměrný přepočtený počet zaměstnanců žalovaného v roce 2018. Číslo zahrnuje veškeré změny zaměstnanců v roce 2018, jde rovněž o tzv. přepočtené číslo. Na toto číslo se vztahují stejné principy jak uvedeno výše, jen je třeba pojem „služební/pracovní místo“ nahradit pojmem „zaměstnanec/státní zaměstnanec“ a termíny „zkrácená pracovní/služební doba jednotlivých služebních/pracovních míst“ termíny „zkrácená pracovní/služební doba dle žádosti jednotlivých zaměstnanců/služebních zaměstnanců“; a namísto „zřízení, příp. zrušení pracovního místa“ je třeba použít „vznik příp. skončení pracovního/služebního poměru“. Žalovaný byl přesvědčen, že poskytl žalobci informace, které v sobě zahrnovaly veškeré změny ve stavu zaměstnanců prostřednictvím přepočtených čísel. Konstatoval, že s ohledem na obecnost žádosti žalobce byla jeho odpověď po obsahové stránce zcela odpovídající.
11. Žalobce v replice ze dne 13. 1. 2020 zásadně nesouhlasil s tím, že by byl před podáním žaloby spokojen s odpovědí žalovaného na požadovanou informaci o tom, kolik měl žalovaný tabulkových míst v roce 2018 a kolik jich bylo obsazeno. Současně připustil, že žalovaný ve vyjádření k žalobě vysvětlil význam pojmů „přepočtený počet služebních/pracovních míst“ a „přepočtený průměrný počet zaměstnanců“. Žalobce tak nadále shledává nečinnost žalovaného jen v té části žádosti, kterou se domáhal poskytnutí informace o změnách počtu zaměstnanců v roce 2018.
12. Rovněž tak žalobce nesouhlasil s tvrzením žalovaného, že měla být poskytnuta adekvátní odpověď na jeho velmi obecně formulovanou žádost. Jím požadované informace týkající se změn v počtech a obsazení pracovních míst v průběhu roku 2018 byly zcela jednoznačné. Naopak byl přesvědčen, že žalovaný pochybil, když v první reakci na žádost tento údaj zcela vynechal a v druhé reakci, tj. v reakci na stížnost, toliko uvedl, že se počet míst neměnil, a že jejich obsazenost podléhala standardní fluktuaci. Byl přesvědčen, že tato odpověď byla nedostatečná, jelikož v žádosti požadoval informace o změnách počtu obsazených míst a nikoli odpověď na otázku, zdali docházelo v průběhu roku ke standardní fluktuaci zaměstnanců. Přičemž žalovaný ani ve vyjádření k žalobě neuvedl, co je míněno termínem „standardní fluktuace“. Proto uzavřel, že ani přípisem ze dne 17. 7. 2019 nedošlo k řádnému vyřízení jeho žádosti.
13. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění rozhodném (dále jen „s. ř. s.“), neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem souhlasili.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

14. Městský soud v Praze žalobu posoudil, přičemž podle § 81 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
15. Žaloba je důvodná.
16. Při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
17. Podle § 79 odst. 1 věta první s. ř. s. *ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení.*
18. Podle § 81 odst. 2 s. ř. s. *je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.*
19. Podle § 14 odst. 5 písm. b) informačního zákona *povinný subjekt posoudí žádost a v případě, že je žádost nesrozumitelná, není zřejmé, jaká informace je požadována, nebo je formulována příliš obecně, vyzve žadatele ve lhůtě do sedmi dnů od podání žádosti, aby žádost upřesnil, neupřesní-li žadatel žádost do 30 dnů ode dne doručení výzvy, rozhodne o odmítnutí žádosti.*
20. Podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona *povinný subjekt posoudí žádost a nerozhodne-li podle § 15, poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění; je-li zapotřebí licence podle § 14a, předloží v této lhůtě žadateli konečnou licenční nabídku.*
21. Podle § 15 odst. 1 informačního zákona *pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen „rozhodnutí o odmítnutí žádosti“), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.*
22. Předmětem sporu v dané věci je, zdali žalovaný poskytl žalobci informace požadované v žádosti, jež byla žalovanému doručena dne 28. 6. 2016. Žalobce v žádosti požadoval informace jednak o tom, (1) kolik tabulkových míst v roce 2018 měl žalovaný a kolik jich bylo obsazeno; (2) pokud pak v roce 2018 docházelo ke změnám těchto čísel, požadoval informace i o těchto změnách; dále (3) žalobce žádal informace, jak bylo naloženo s finančními prostředky, které žalovaný dostal na neobsazená systematizovaná místa za rok 2018.
23. Soud uvádí, že při posuzování nečinnosti jsou v této souvislosti možné tři alternativy: (A) povinný orgán poskytne všechny informace, čímž žádost vyřídí a není nečinný; (B) povinný orgán vydá rozhodnutí o odmítnutí či částečném odmítnutí poskytnutí informací [§ 14 odst. 5 písm. b), popř. § 15 informačního zákona], anebo žádost odloží [§ 14 odst. 5 písm. a) a c), popř. § 17 odst. 5 informačního zákona], což také vylučuje nezákonnou nečinnost; anebo (C) povinný orgán v zákonem předepsané lhůtě neposkytne veškeré informace ani o žádosti zákonem předepsaným způsobem nerozhodne, a stane se tak nečinným (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 4. 2017, č. j. 4 As 12/2017-21).
24. V nyní projednávané věci bylo mezi účastníky již před zahájením soudního řízení nesporné, že žalovaný žalobci řádně poskytl informace požadované v žádosti pod bodem (3) - viz odstavec 22. rozsudku, tj. informace, jak bylo naloženo s finančními prostředky, které žalovaný dostal na neobsazená systematizovaná místa za rok 2018. Žalobce proti vyřízení své žádosti ve vztahu ke svému požadavku pod bodem (3) žádosti v žalobě nebrojil a soud ze správního spisu zjistil, že žalovaný již v dopise ze dne 11. 7. 2019 uvedl, že finanční prostředky, jimiž disponuje na neobsazená místa za rok 2018, využil jako finanční ohodnocení stávajících zaměstnanců.
25. Sporným tak mezi účastníky v době podání žaloby bylo, zdali žalovaný žalobci poskytl taktéž informace uvedené pod bodem (1) žádosti, tj. kolik tabulkových míst v roce 2018 měl žalovaný a kolik jich bylo obsazeno, a pod bodem (2) žádosti, tj. informace o změnách těchto čísel, pokud

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

- k nim v průběhu roku 2018 docházelo. Přičemž pokud jde o bod (1) žádosti, žalobce v replice ze dne 13. 1. 2020 připustil, že vzhledem k vysvětlení pojmů „přepočtený počet služebních/pracovních míst“ a „průměrný přepočtený počet zaměstnanců“ žalovaným ve vyjádření k žalobě ze dne 5. 12. 2019, nepovažuje ve vztahu k bodu (1) žádosti žalovaného nadále za nečinného. Žalobce tedy v průběhu řízení setrval toliko na námitce, že jeho žádosti nebylo vyhověno pouze v části bodu (2) žádosti, kde požadoval informace o změnách v počtu tabulkových míst a jejich obsazenosti pro rok 2018. Žalovaný byl naopak přesvědčen, že žalobci i tuto informaci v adekvátní podobě poskytl.
26. Soud se tedy zaměřil jen na zbývající spornou část žádosti, tj. na požadavek na informace vtělený pod bodem (2) žádosti. Soud ze správního spisu zjistil, že v dopise žalovaného ze dne 11. 7. 2019 nebylo o změnách v počtu tabulkových míst a jejich obsazenosti uvedeno ničeho; až v reakci na stížnost žalobce žalovaný v dopise ze dne 17. 7. 2019 uvedl, že počet služebních a pracovních míst se v roce 2018 neměnil a obsazenost míst podléhala standardní fluktuaci zaměstnanců. Ve vyjádření k žalobě žalovaný rovněž vysvětlil, že číslo 890,26 zahrnuje veškeré změny zaměstnanců v roce 2018; dále poukázal na obecnost žádosti žalobce a na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2016, č. j. 9 As 124/2016-42.
27. Soud uvádí, že v odkazovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2016, č. j. 9 As 124/2016-42, tento soud v bodě [30] k obecnosti žádosti uvedl, že „[f]ormulace žádosti o informace je věcí žadatele. Povinný subjekt dle § 14 odst. 5 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím žadatele vyzve k upřesnění žádosti, je-li žádost nesrozumitelná, není zřejmé, jaká informace je požadována, nebo je formulována příliš obecně. Netrpí-li žádost o informace nedostatky, které by bránily jejímu posouzení, není úkolem povinného subjektu, aby se snažil žádost nějakým způsobem domýšlet či přetvářet. Případné nedostatky žádosti, které však nebrání jejímu posouzení, jdou na vrub samotného žadatele.“
28. Soud předně konstatuje, že v nyní projednávané věci žalovaný jako povinný subjekt neměl pochybnosti o tom, jakých informací se žalobce žádostí domáhal, neboť ve věci nepostupoval dle § 14 odst. 5 písm. b) informačního zákona a žalobce nevyzval k upřesnění žádosti. Přičemž soud shodně se žalovaným nevyhodnotil obsah žádosti žalobce za natolik obecně či nesrozumitelně formulovaný, aby z něj snad nebylo zřejmé, jakých informací se žalobce domáhá. Naopak v textu bodu (2) žádosti je požadavek žalobce formulován určitým a srozumitelným způsobem; když z něj jednoznačně vyplývá, že žalobce žádá informace o změnách v počtu tabulkových míst a jejich obsazenosti za rok 2018, pokud k nim docházelo. Text posuzovaného bodu (2) žádosti totiž výslovně odkazuje na předcházející požadavek obsažený v bodu (1) žádosti, tj. žalobce se domáhá sdělení informací ve změnách čísel jak v případě tabulkových míst žalovaného pro rok 2018, tak i v jejich obsazenosti, a to za předpokladu, že k nim došlo. Soud opakuje, že na uvedené formulaci požadavku neshledává nic nejasného; nebylo tudíž zapotřebí, aby si žalovaný za žalobce požadavek jakkoli domýšlel či přetvářel.
29. Na druhou stranu však soud nemohl přisvědčit námitce žalobce, že odpověď žalovaného v dopise ze dne 17. 7. 2019 na bod (2) žádosti byla nedostatečná, když mu nebyly sděleny změny v počtech tabulkových míst ke konci každého měsíce roku 2018. Soud souhlasí se žalovaným, že požadavek žalobce v bodě (2) žádosti nezněl tak, aby žalovaný žalobci vypracoval podrobný přehled změn v počtu příslušných tabulkových míst a obsazenosti ke každému poslednímu dni v měsíci roku 2018. Z jazykového výkladu dotčeného bodu je zřejmé, že požadavek na informace o těchto změnách je formulován *pro rok 2018*; jinými slovy žalobce požadoval poskytnutí informací o změnách *de facto* souhrnně *za rok 2018*.
30. Soud proto shledal odpověď žalovaného v dopise ze dne 17. 7. 2019, v němž bylo žalobci sděleno, že se počet služebních a pracovních míst v roce 2018 nezměnil, za naprosto adekvátní.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

Tato odpověď totiž zcela odpovídá formulaci žalobcem položeného dotazu v bodě (2) žádosti, tj. zdali pro rok 2018 došlo ke změnám v počtu tabulkových míst žalovaného. Nad to sám žalobce v žádosti k tomuto požadavku připojil dovětek, že příslušné změny požaduje sdělit jen za předpokladu, že k nim došlo. A jak uvedeno výše, ke změnám v počtu tabulkových míst v roce 2018 u žalovaného nedošlo. Pokud tedy měl žalobce v úmyslu získat jiné či podrobnější informace týkající se změn v počtu tabulkových míst, měl pak odpovídajícím způsobem formulovat svou žádost, což neučinil.

31. Rovněž tak soud posoudil odpověď žalovaného v dopise ze dne 17. 7. 2019 na druhou část požadavku na informace v bodě (2) žádosti týkající se změn v obsazenosti tabulkových míst pro rok 2018, za dostačující. S ohledem na poměrně obecné znění požadavku v bodu (2) žádosti, jej dle názoru soudu bylo možno vyřídit taktéž obecnějším konstatováním žalovaného o standardní fluktuaci zaměstnanců. Soud připouští, že odpověď žalovaného o *standardní fluktuaci* není příliš konkrétní, nicméně opět odpovídala znění dotazu; a navíc je zapotřebí v této souvislosti zohlednit i předchozí odpověď žalovaného na bod (1) žádosti (dopis ze dne 17. 7. 2019), v níž žalovaný sdělil žalobci přesné číslo průměrného přepočteného počtu obsazenosti tabulkových míst pro rok 2018. Pokud v roce 2018 proběhla u žalovaného standardní fluktuace, tak se tato promítla právě do hodnoty předmětného čísla průměrné obsazenosti tabulkových míst u žalovaného.
32. Soud shrnuje, že v dané věci došlo ze strany žalovaného k řádnému poskytnutí veškerých požadovaných informací žalobcem k bodu (2) žádosti. Žalovaný totiž shora popsaným postupem vyčerpал předmět žádosti pod bodem (2), tj. poskytl-li žalobci všechny žádosti pod bodem (2) požadované informace, resp. jím poskytnuté informace odpovídaly požadavkům obsaženým pod bodem (2) žádosti žalobce.
33. Soud dodává, že souhlasí i s poukazem žalovaného na snahu žalobce pozměnit a rozšířit původní text své žádosti ve stížnosti, když nad rámec původních požadavků se v ní domáhal specifikace jednotlivých změn v tabulkových místech a uvedení dat, kdy ke změnám docházelo. Žalobce se přitom stížností zásadně domáhal zjednaní nápravy ve vztahu k jeho žádosti ze dne 28. 6. 2019. Text stížnosti tak nelze posoudit jako návrh nové žádosti žalobce, navíc žalobce se i v žalobním petitu jednoznačně domáhal rozhodnutí o žádosti ze dne 28. 6. 2019 a jak uvedeno výše v textu dané žádosti nebyl obsažen žádný požadavek na specifikaci jednotlivých změn v tabulkových místech ke každému měsíci v roce 2018 a ani požadavek na uvedení dat, kdy ke změnám docházelo.
34. Soud uzavírá, že v dané věci neshledal nečinnost žalovaného, a proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 81 odst. 3 s. ř. s.
35. Výrokem pod bodem II. rozsudku rozhodl soud o náhradě nákladů řízení dle § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něž má zásadně účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci však úspěšnému žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, tudíž soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení podle jeho výsledku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. února 2021

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.